

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Miladou Haplovou ve věci žalobce **F. D.**, bytem, zast. Mgr. Janem Drozdem, advokátem se sídlem tř. Tomáše Bati 3067, 760 01 Zlín, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5, o změnu výše invalidního důchodu, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.9.2014, č.j. 680 423 0301/47091-PJ,

t a k t o :

I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, ze dne 24.9.2014, č.j. 680 423 0301/47091-PJ se z r u š u j e a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.

II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.

III. Odměna ustanoveného zástupce žalobce Mgr. Jana Drozda, advokáta se sídlem tř. Tomáše Bati 3067, 760 01 Zlín se určuje částkou 3.146 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Brně ve lhůtě 30-ti dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 24.9.2014, č.j. 680 423 0301/47091-PJ, žalovaná zamítla námitky účastníka řízení a rozhodnutí ČSSZ ze dne 10.7.2014, č. 680 423 0301 potvrdila. Potvrzeným rozhodnutím ČSSZ snížila účastníkovi řízení od 10.8.2014 výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle ust. § 56 odst. 1, písm. d) a ust. § 41 odst. 3 zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o důchodovém pojištění), neboť podle posudku OSSZ Zlín ze dne 26.6.2014 nebyl již účastník řízení invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale invalidní pro invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost o 35%. V námitkách ze dne 22.7.2014 účastník řízení vyslovil nesouhlas se snížením invalidního důchodu, rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně a neúplně zjištěného stavu. Přestože z charakteru jeho

postižení je jasné, že se jedná o stav trvalý, bez možnosti jeho zlepšení, lékař v posudku snížil stupeň invalidity a to přesto, že měl k dispozici všechny lékařské zprávy od roku 2011, z nich je zřejmé, že se zdravotní stav nijak nezměnil. Dále popsal vývoj svého zdravotního stavu a současné zdravotní problémy, s tím, že podrobil novému psychologickému vyšetření a všechny lékařské zprávy doložil. Žalovaná přezkoumala napadené rozhodnutí vzhledem k námitce účastníka řízení a posoudila invaliditu podle § 5 písm. j) a § 8 odst. 9 zák. č. 582/1991 Sb. Podle posudku o invaliditě ze dne 18.9.2014 bylo zjištěno, že účastník řízení není již invalidní pro invaliditu třetího stupně, ale je invalidní pro invaliditu prvního stupně, neboť míra poklesu pracovní schopnosti byla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určena ve výši 35% podle kap. V, položka 5, písm. c) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. Uvedená výše byla stanovena vzhledem k tomu, že se jedná o středně těžké funkční postižení hodnoceno při horní hranici rozmezí, kde je zohledněn i dopad nemoci na pracovní zapojení a ostatní nemoci.

V žalobě žalobce vyslovil nesouhlas se snížením stupně invalidity, poukázal na předchozí hodnocení svého zdravotního stavu v letech 2011, 2012, 2013 s tím, že při současném posouzení zdravotního stavu byly všechny posudky ignorovány, i když je jasné, že se jedná o stav trvalý bez možnosti jeho zlepšení. Jeho zdravotnímu stavu neprospívají řízení týkající se invalidity, je přesvědčen o tom, že zdravotní stav nadále odpovídá hodnocení v kap. V, položce 5d) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a míra poklesu pracovní schopnosti činí 70%.

Zást. žalobce v podání ze dne 4.5.2015 namítal, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s požadavky zákona na uznání prvního stupně invalidity a skutečného zdravotního stavu žalobce o zhoršujícím zdravotním stavu žalobce svědčí to, že byl dne 12.1.2015 hospitalizován v psychiatrické Nemocnici v Kroměříži, hospitalizace byla ukončena dne 11.3.2015. Z uvedeného vyplývá, že zdravotní stav byl neobjektivně a chybně posouzen, navrhuje proto vypracování znaleckého posudku. Navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil, věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a rozhodl o povinnosti zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení.

Žalovaná ve vyjádření navrhla důkaz posudkem PK MPSV s tím, že rozhodnutí ponechává na výsledku dokazování u soudu.

Soud vyžádal posudek od Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „PK MPSV“) v Brně, který podala dne 4.6.2015. Posudková komise za účasti dalšího odborného lékaře psychiatra hodnotila zdravotní stav na základě lékařských nálezů v posudkové dokumentaci a doložené zdravotní dokumentace praktického lékaře a psychiatra. Žalobce objektivně vyšetřila při svém zasedání. Po zhodnocení lékařských nálezů, které posudková komise ve svém posudku cituje, dospěla k závěru, že žalobce je nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně. Vycházela z toho, že posuzovaný byl od 1.4.2011 uznán invalidním ve třetím stupni při poklesu pracovní schopnosti 70% podle kap V, položky 7c) přílohy k vyhl. Při kontrole na OSSZ dne 12.7.2012 a 4.6.2013 bylo potvrzeno trvání invalidity podle pak. V, položky 5d) přílohy k vyhl. Při stanoveném poklesu pracovní schopnosti 70%. Zdravotní stav je dlouhodobě stacionární při zavedené léčbě, která je dlouhodobě beze změn, trvají výrazné projevy úzkosti, sociální fobie a agorafobie, psychologické vyšetření objektivizovalo masivní anxiousně depresivní příznaky kombinované s obsedantně kompulzivními projevy, výraznou akcentací ve smyslu pasivní závislosti, agresivní impulsy. Posuzovaný není na základě tohoto komplexu schopen reálně fungovat mimo domov, dochází ke snížení efektivity kognitivní a tento trvající stav je prakticky nadále

neovlivnitelný medikací, či psychoterapií. Přisedící lékař psychiatr hodnotí funkční postižení jako těžkého stupně, kdy ani v relativně ideálním domácím prostředí projevy psychopatologie nepolevují a významně omezují pracovní potenciál aktivit doma. Posudky OSSZ a ČSSZ hodnotily aktuálně psychické postižení jako středně těžké, nevyrovnaly se ale s otázkou, na základě čeho došly ke snížení stupně invalidity při objektivně nezlepšeném zdravotním stavu posuzovaného. Zmiňovaná adaptace na zdravotní stav u posuzovaného znamená, že se stáhl do domácího prostředí, kde je schopen přežívat, ale nevedla ke zlepšení pracovního potenciálu. Posudková komise dospěla k závěru, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí byla úzkostná a fobická porucha a míru poklesu pracovní schopnosti hodnotila podle kap. V, položka 5d 70% dle přílohy k vyhl. a uzavřela, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byl posuzovaný invalidní podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění, šlo nadále o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) téhož zákona, neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70%. Invalidita třetího stupně trvala ke dni vydání napadeného rozhodnutí 24.9.2014 a i ke dni posouzení lékařem OSSZ dne 26.6.2014.

Žalovaná nenavrhla další dokazování a ponechala na rozhodnutí soudu s ohledem na provedený důkaz.

Na základě shora provedeného důkazu posudkem PK MPSV v Brně ze dne 4.6.2015 který po jeho zhodnocení pojal soud jako rozhodující důkaz pro posouzení žaloby a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Z důvodu žalobních námitek soud vyžádal posudek PK MPSV v Brně, v němž posudková komise řádně a úplně zhodnotila zdravotní stav žalobce v rozsahu dostačujícím pro zhodnocení a posouzení žaloby. Z obsahu posudku je zřejmé, že se posudková komise zdravotní stav žalobce řádně a podrobně zhodnotila a dospěla k závěru, že vzhledem k charakteru rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a z toho vyplývajících omezení pracovního potenciálu je namístě ponechat nadále invaliditu třetího stupně. Komise rovněž řádně zdůvodnila své odchýlení se od posouzení zdravotní stavu žalobce v posudcích OSSZ a ČSSZ a uzavřela, že invalidita žalobce třetího stupně ke dni vydání napadeného rozhodnutí trvala, když zdravotní stav hodnotila podle kap. V, položka 5d, přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., a míru poklesu pracovní schopnosti určila ve výši 70%. Soud hodnotí vypracovaný posudek PK MPSV v Brně ze dne 4.6.2015 za úplný, podrobný, přesvědčivý a pojal ho jako zásadní důkaz pro posouzení žaloby.

Na základě jeho závěru soud zrušil napadené rozhodnutí ve smyslu ust. § 78 odst. 1 soudního řádu správního. Žalovaná je v dalším řízení vázána právním názorem soudu, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí dne 24.9.2014 a i ke dni posouzení lékařem OSSZ Zlín dne 26.6.2014 nadále invalidní a šlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má úspěšný žalobce právo na náhradu nákladů řízení. Žalobce sám náklady řízení neuplatnil.

Soudem ustanovenému advokátovi pro toto řízení Mgr. Janu Drozdovi, se sídlem tř. Tomáše Bati 3067, 760 01 Zlín soud určil odměnu za zastupování ve výši 3.146 Kč, a to za převzetí a přípravu věci a písemné podání ve věci ze dne 4.5.2015 (§ 11 odst. 1 písm. b), d) vyhl. č. 177/1996 Sb., v platném znění, advokátní tarif) tj. 2x 1.000 Kč, k úkonu právní služby náležejí náhrada hotových výdajů, která činí podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu 300,-Kč, tj.

celkem 600 Kč a zástupce žalobce doložil, že je plátcem DPH. Stanovená odměna bude zástupci žalobce vyplacena Krajským soudem v Brně ve lhůtě do 30 dnů od právní moci rozsudku.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. června 2015

JUDr. Milada Haplová, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Karolina Marešová